

यदा वर्त्तमाने क्रीणातीतक्तस्य बाधकइति अतीते वा क्तस्तत्र
चकारात् मनुबोधने धातूनामनेकार्थत्वात् पूजार्थेऽप्यस्य प्रयोगः ।
आदिमध्ययमकमिति प्रतिपादमादिमध्ययोस्तुल्यत्वात् ॥ १५ ॥

कान्ता सहमाना दुःखं च्युतभूषा । रामस्य वियुक्ता
कान्ता सहमाना ॥ विषययमकं ॥ १६ ॥

कान्तेत्यादि । कान्ता कमनीया सहमाना वेदयमाना दुःखं ज०म०
वियोगजं च्युतभूषणा रामस्य कान्ता प्रिया वियुक्ता वियोगिनी
सहमाना सह मानेन वर्त्ततइति वोपसर्जनस्येति सभावविकल्पः
ददृशइति सम्बन्धः । विषययमकमिति पादद्वयातिक्रमादिपथेन
विमार्गेण यमितत्वात् ॥ १६ ॥

कान्तेत्यादि । जनकात्मजा सीता कीदृशी ददृशे कान्ता भ०
कमनीया दुःखं वियोगजं सहमाना तत्रोद्देशं न करोतीत्यर्थः
च्युतभूषा अपगतभूषणा रामस्य कान्ता प्रिया वियुक्ता वियो
गिनी सहमाना मानेन चित्तसमुन्नत्या पूजया वा सहिता । विष
ययमकमिति पादद्वयातिक्रमादिपथेन विमार्गेण यमकितत्वात्
तनुमध्याच्छन्दः ॥ १६ ॥

मितमवददुदारं तां हनूमान्मुदारं रघुवृषभसकाशं
यामि देवि प्रकाशं । तव विदितविषादोदृष्टकृत्स्ना
मिषादः श्रियमनिशमवन्तं पर्वतं माल्यवन्तं ॥ मध्यान्त
यमकं ॥ १७ ॥